

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Erklæring fra et Antal Videnskabsdyrkere ved Kiøbenhavns Universitet Et lidet Bidrag til Dagens Penne-Historie Om Tylvten til Vedkommende Erklæring

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Erklæring fra et Antal Videnskabsdyrkere ved Kiøbenhavns Universitet Et lidet Bidrag til Dagens Penne-Historie Om Tylvten til Vedkommende Erklæring", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1818_329-intro-shoot-idm180.pdf (tilgået 30. juli 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

“Erklæring fra et Antal Videnskabsdyrkere ved Københavns Universitet”

Det første indlæg forholdt sig tydeligst til sagens kerne. Baggesens kritik var et forsøg på at skelne mellem godt og mindre godt i Oehlenschlägers forfatterskab. Grundtvig tog ikke stilling til, hvorvidt den kritiske bestræbelse var sand eller ej. I stedet fremhævede han hvordan Baggesens kritik:

dreier sig om den Paastand, at der, i Bog Verdenen, er, saa at sige, to Oehlenschlägere: En, som har skiænket Dannemark de udødelige Værker (...) en Anden, som har forringet sig til at skrive Ting og Stykker som Ludlams Hule, Reiserne, og hvad dermed hænger sammen. Hvorvidt Baggesen har udført og holdt sig til Beviserne for denne Paastand, er en Bisag og vedkommer her ikke os, men Paastanden gjøre vi herved til vores, og trøste os til at kunne uigiendrivelig forsvare den (Grundtvig 1818a, sp. 2).

Grundtvig ønskede at fastholde den kritiske aktivitet i ordets etymologiske betydning, altså som bedømmelse af en genstands kvalitet eller sandhedsværdi. Sagen drejede sig ikke om, hvorvidt kritikken i sig selv var berettiget eller ej. Han understregede, at det var præcist, hvad Baggesen gjorde. Det tjener Baggesen til ære “at have roest det Roesværdige, men ei af Fordom ladet sig forlede til at istemme en ufortjent Berømmelse” (Grundtvig 1818a, sp. 2).